

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 37. Sistaricensis Episcopi scriptum, ejusque fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

§. XXXVII.

*Sistaricensis Episcopi scriptum,
ejusque fata.*

Inter hæc turbas in Quesnellianæ factionis suppetias semper prurientem calamum suum diutius otiosum sistere haud voluit Carolus Joachimus Colbert de Croyssii Montpessulanus Episcopus. Igitur ineunte hoc anno instructionem Pastoralem occasione miraculorum in favorem Appellantium a Deo tratorum conscripsit. Verum infans profus sydere hic fœtus publicam aspexit lucem; quippe non modo in cunabulis suis Romæ atro carbone tatus, sed etiam in Galliis, ubi inauguratum habuit ortum, ab ipso Reipublicæ per publicum edictum die vigesima quinta Aprilis suppressus fuit. Atque probrosa ejusmodi stigmata, & immesas rogos jam profus occaluerat æfrænis Sectariorum petulantia; quævis enim quovis anno volumen de eorum ficta sua Historia libri reflexionum Constitutionis divulgarent, hujusmodi operis molem & styli ruditate Lectori nauseam creare deprehendebant, ut ergo hujus libri lectionem faciliorem redderent, totum venenum ad duo volumina contrahere decreverunt.

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

runt: Huic vero Synopsi præfigebant hunc titulum: *Anecdota seu secretæ notitiæ circa Constitutionem Unigenitus.* Hujus libri tomum primum jam Anno 1730. infelices hi Auctores vulgabant, Continebatur in eo, quicquid virulentum hæresis ac schismatis improbitas unquam progerminare potuisset. Fingebant hi corruptæ phantasie Auctores, universum Orbem resonare horrenda omnium, qui veri adhuc essent Catholici, vociferatione contra abominandam hanc Constitutionem; in ejus contemptum Ecclesiam omni sua exuunt auctoritate, summo insultant Pontifici atque Episcopis, & quidem sædis adeo ludibriis, ut paria ab Orco duntaxat dictari possent: Ipsam quoque Regis potestatem licentia non nisi severissimis poenis eluenda, insectantur, cunctaque facta, quæ enarrant, pudendis mendaciis, innumerisque falsitatibus pro more suo contaminant. Tantam horum proterviam detestatus Cardinalis Fleuryus, primus Regni Minister, cunctos Franciæ Episcopos eruditione, ac probitate celebriores contra perniciosum hoc impietatis monstrum armare statuit. Nec ejus conatui defuit prompta bellandi voluntas; quippe quadraginta tam Archipræsules quam Episcopi justo Religionis Zelo animati nullum effica-

Sæc. XVIII.

A. C. 1733.

efficacius grassanti malo remedium
 poni posse censebant, quam Nation
 Concilium: Hi ergo una omnes Ro
 nii & Bissii Cardinalium prote
 suffulti, Regem adirent, supplices
 ejusmodi Synodum, utpote omni
 retro sæculis contra sectæ venenum
 pestem præsentaneum & longe pot
 tissimum antidotum, celebrari permi
 teret. Verum Rex aut novæ mole
 metu territus, aut imminentis be
 curis distractus, salubre hoc Præfati
 consilium neglexit: Ne vero Episcop
 rum taciturnitate Sectariorum tea
 ritas, malique exempli pravitas im
 lesceret, Fleuryus Cardinalis id
 filii cepit, ut infamis hic libellu
 docto quodam Præsule confutaret.
 Præ ceteris selegit Cardinalem Bi
 sium, qui quidem hujus laboris ne
 sitatem probe sibi perspectam habu
 se tamen aliis lucubrationibus dili
 tum obtendit. Nec tamen propter
 animum despondit Fleuryus, sed e
 dem Cardinalem Bissyum rogabat,
 Petrum Franciscum Lafiteau Sa
 ricensem Episcopum datis ad eum lib
 ad perutilem æque ac necessariam
 hanc operam sollicitaret. Hic labor
 difficultate haud territus, manus
 operi admovit, & die decima quatuor
 Augusti refutationem suam publi
 ju

juris fecit, tanta rationum soliditate Sæc. XVIII.
 elaboratam, tamque certa gestorum A. C. 1733.
 evidentiâ dilucidatam, ut in sole cali-
 gare videretur, qui non illico detectis
 omnibus, quibus hæc anecdota scate-
 bant, imposturis, illorum Authores,
 & perversos eorum sensus detracta
 larva præclare nosceret, atque ex pro-
 priis eorum verbis & confessionibus
 de mala fide, improbitate, & petu-
 lantia convictos detestaretur. Hac
 lucubratione factiosis lethale prorsus
 vulnus infligebatur: ut ergo sua Anec-
 dota a publica infamiæ nota expurga-
 rent, & tam hæc, quam alias sub
 prælo sudantes rapsodias Episcoporum
 censuris subtraherent, nil intentatum
 inausumque relinquebant, ut quosdam
 Aulæ Ministros in suas pertraherent
 partes, quorum importunitate utrius-
 que tomi refutatio supprimeretur: Ho-
 rum consiliis aliquamdiu intrepido
 prorsus pectore obstiterat Fleuryus,
 haud ignarus, quod in doctrinæ rebus
 suum proferre iudicium Episcopis ex
 jure Divino competeret: Erat insuper
 probe memor Regiæ illius declaratio-
 nis, qua die vigesima quarta Martii
 anno hujus sæculi trigesimo stabili-
 tum (*), quod Rex sub imposta silentii
 lege

(*). Vide supra Tom. 73. pag. 244.

Sæc. XVIII. lege *nunquam* Episcopos pro doctrina
 A. C. 1733. puritate vocem extollentes com-
 hendere voluerit. Nec in ipsa
 refutatione, quod carperet Fleury
 repererat; hanc enim debita moti-
 one fuisse concinnatam ipse fate-
 tur, illiusque Auctorem ad refellenda
 hæc anecdota, utpote abominanda
 infernalium tenebrarum monstra
 ipse sollicitabat. Nihilominus tamen
 non deerant quamplurimi, qui ide-
 dem inquietissimo prætextuum tur-
 bante Fleury Cardinalis aures & animos
 circumsonarent, exponentes, ad
 piendas hujus temporis turbas, &
 extinguendas utrinque contentas
 flammæ nil magis esse necessarium
 ut omnia promiscue scripta de
 his controversiis edita suppresserentur.
 Arctabatur Fleuryus, quia Præfatus
 Religionis officia, & qua Minister
 Regni commoda, hinc pugnante
 numero vicissitudine, quid decernere
 dubius hærebat: tandem vero Aucto-
 rum suasionibus cessit, male per-
 se publicæ tranquillitatis studio
 Ecclesiæ pacem procuraturum.
 tuit ergo quodcumque demum scrip-
 tum circa præsentis controversias editum
 omnino esse suppressendum. Hoc
 filium, quod quidem non ex volun-
 tatis pravitate, sed ex pietatis spe-

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

ortum traxerat, Rex secutus, die vigesima sexta Januarii anno sequenti per ecretiorem Senatum hæc opuscula, tanquam silentii præcepto contraria suppressi iussit, I. Anecdota, & eorum refutationem II. Episcopi Massiliensis librum III. Tutellensis Episcopi scriptum dogmaticum. IV. Et Clementis, qui supremæ Parisiensis Parlamenti Curiaë a consiliis erat, librum, quin tamen illius Auctor nominaretur. Quam iniquo autem animo ceteri Franciaë Præfules Sistaricensi Episcopo illatam injuriam tulerint, ad annum sequentem referemus.

Sub idem tempus Generalis Curiaë Procurator Parisiensem Archiepiscopum adorsus, gravissimis verbis eidem exposuit, innumera pene mala, ac ingens animorum damnum inde fuisse exortum, quod Parochorum non pauci ob appellationes suas a Constitutione interpositas suis Ministeriis fuissent amoti. Hujus querelis permotus Archipræsul sanxit, ut omnes suæ Diæcesis Parochi sive Molinistæ, sive Appellantes, sive ut vocabant, Re - Appellantes essent, suas exercerent functiones, quin imposterum ab eis inquireretur, utrum Constitutionem reciperent, necne.